

Χρήστος Κηπουρός

Θράκηθεν

Ο παραμένων
πλημμυρισμένος
Έβρος

Θράκη 2005

Χρήστος Κηπουρός

© 2005

*Χρήστος Κηπουρός
Μαυρομιχάλη 13
Διδυμότειχο 68.300*

xkipuros@otenet.gr

Έβρος

Εικόνα εξωφύλλου: Πλημμυρισμένη σιδηροδρομική γραμμή στην περιοχή Λαβάρων Μάνδρας. Διακρίνονται τα σήματα του Ο.Σ.Ε.

Πηγή: Φωτογραφικό αρχείο συγγραφέα,

Θρακική 2005

Χρήστος Κηπουρός

Θράκηθεν

Ο παραμένων πλημμυρισμένος Έβρος

«Δεν λέω να γίνει Κηφισός. Όχι όμως και κάθε τρεις και μια, Βόλγας».

X. Κ.

Έβρος

Ας υποθέσουμε ότι δεν είναι μόνο ο πιο ζωηρός, από τα αρχαία χρόνια, ποταμός της ευρύτερης περιοχής. Ούτε μόνο ο τύπος και υπογραμμός με τους κομματικούς προϊσταμένους, τα τελευταία χρόνια, Νομός. Ας τον εκλάβουμε σαν προβληματική επιχείρηση, που ένας εκδήλωσε το ενδιαφέρον να ασχοληθεί με αυτήν.

Θα χρειαστεί καταρχήν εκτός από τις αναγκαίες αυτοψίες σε κάποιους από τους αναπτυξιακούς κλάδους, να γίνουν βιοψίες κάποιων άλλων, και μέχρι και νεκροψίες κάποιων τρίτων, εγκαταλειμμένων. Πολύ σύντομα τότε θα υπάρξει πλήρης εικόνα. Το μόνο εύκολο άλλωστε είναι η διάγνωση.

Αν και η παραδοσιακή οικονομική και αναπτυξιακή συνταγή θα επιμείνει να δραστηριοποιηθούν οι βιώσιμοι, όπως ονομάζονται, αναπτυξιακοί τομείς, και να ερευνηθεί αν μπορεί να διασωθεί κάτι από τη δεύτερη κατηγορία, εν τούτοις, η ιστορία δείχνει ότι ο πιο ενδιαφέρων και αποδοτικός τομέας, είναι η τρίτη κατηγορία. Αυτή η οποία αν έχει γνωρίσει κάτι αυτά τα χρόνια, είναι μια ισόχρονη νεκρολογία.

Θράκη 2005

Χρήστος Κηπουρός

Ο λόγος για τη γεωργία και την κτηνοτροφία. Όχι όμως ως χωριστές συνιστώσες οντότητες, γιατί η εμπειρία από το συγκεκριμένο πεδίο δεν είναι άλλη από διαρκές Βατερλό. Ο σίτος, το καλαμπόκι, το βαμβάκι, οι πατάτες, τα κρεμμύδια, τα πεπόνια, είναι ζωντανά παραδείγματα αποικιακών. Όπως βέβαια κάτι ανάλογο έχει συμβεί όλες αυτές τις δεκαετίες, με την κτηνοτροφία όσο και τα τρόφιμα.

Λογικό είναι η λύση να αναζητηθεί σε σφαίρα υψηλής προστιθέμενης αξίας. Και υπάρχει μια τέτοια ειδική όσο και πρωτότυπη κατηγορία. Μιλώ για τη βιολογική γαστρονομία. Για την ομώνυμη κουζίνα της. Από τον Πολύφημο τυρό {1} καθώς και το Μαρωνεΐτη οίνο {1} της Οδύσσειας, μέχρι τις απaráμιλλες γεύσεις και μυρωδιές της πολιτικής κουζίνας.

Τόπο ανάπτυξης των υλικών τους αποτελεί κάθε δυνατή καλλιεργητική περίοδος και περιοχή παρά τους παραποτάμους και ποταμούς του Νομού, έως την ευρύτερη έκταση αυτού που προτάθηκε {2} σαν Εθνικό βιολογικό πάρκο. Χώρος ο οποίος αφού δεσμευτεί, έχει να προσφέρει τις πολλαπλές καλές του υπηρεσίες στον αναγκαίο και ομώνυμο χωροταξικό σχεδιασμό.

Αν το ένα από τα καλά του είναι να ματαιώσει στην πράξη τη χαριστική βολή των χρυσωρυχείων σε βάρος του Θρακικού τοπίου, ένα άλλο είναι οι νέοι ικανής έκτασης στην ευρύτερη περιοχή αγροτικοί και κτηνοτροφικοί κλήροι, οι οποίοι μπορούν να εξασφαλίσουν την απρόσκοπτη όσο και την συστηματική λειτουργία των βιολογικών καλλιεργειών.

Αν η μια πλευρά του εγχειρήματος είναι η αγροτική αναγέννηση, μια άλλη είναι η δημογραφική. Υπάρχουν φυσικά και πολλές άλλες. Κλειδί της επιτυχίας αποτελούν οι προτεινόμενες από αρκετών ετών πανεπιστημιακές παραγωγικές σχολές. Η σχολή της γαστρονομίας και διαιτολογίας της Ορεστιάδας {3}, όσο η Οινολογική, στη γειτονική Μαρόνεια {4}.

Εννοείται ότι θα προηγηθεί ένας ομώνυμος προς τις συγκεκριμένες καλλιέργειες αναδασμός. Υπάρχουν τέτοιες μεγάλες εκτάσεις διάσπαρτες στο σώμα του Νομού, οι οποίες μπορούν να προσφερθούν. Δεν μπορεί να υπάρξει αγροτική αναγέννηση χωρίς την αναγέννηση του χωριού. Από τα αμπέλια του Τριγώνου μέχρι τα κτηνοτροφικά κάποτε χωριά, στο νότο. Στα Κοΐλα, την Πυλαία και τη Μελία.

Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι αποκλείεται η ίδρυση καινούργιων παραγωγικών βιολογικών οικισμών με τη μορφή επενδύσεων. Το αμπελουργικό και οινοποιητικό χωριό και το αγροτικό και κτηνοτροφικό, αποτελούν τέτοιες περιπτώσεις. Η διάδοση της βιολογικότητας προετοιμάζει την περιοχή να μην ξαναπιαστεί στον ύπνο κατά τις βιολογικές ποσοτώσεις, όπως συνέβη με τις προηγούμενες. Τις συμβατικές.

Για τη βιολογική γαστρονομία έχω γράψει και άλλες φορές και έχω αναπτύξει τα πολλά συγκριτικά της πλεονεκτήματα. Τόσο απέναντι στην ασυζητητί απορριπτέα

Χρήστος Κηπουρός

μεταλλαγμένη κουζίνα, όσο και απέναντι στη μοριακή γαστρονομία των Ευρωπαϊκών πανεπιστημίων {5}. Ιδίως του Γαλλικού Κολλεγίου.

Υπάρχουν δυο μεγάλα ατού που ενισχύουν το όλο αναπτυξιακό εγχείρημα. Αν το ένα από αυτά είναι ο μύθος των βιολογικών προϊόντων που ψέλνονται στα Ομηρικά έπη, και κυρίως στην εξ αυτών Οδύσσεια, το άλλο είναι επίσης ένας ακόμη μύθος. Ο νεότερος μύθος της Βυζαντινής γαστρονομίας. Ο προπομπός της Πολίτικης κουζίνας.

Χάρηκα όταν είδα ότι κάποια τυροκομική μονάδα ενός Κρητικού επιχειρηματία, κατοχύρωσε πρόσφατα την ονομασία του Ομήρου τυρού. Όμως και λυπήθηκα που κάτι ανάλογο δεν έχει αρχίσει ακόμη να γίνεται στη Θράκη, με την περίπτωση του Πολύφημου τυρού.

Ας μην επεκταθώ σε άλλες προτάσεις. Να πω μόνο ένα. Πέραν των όσων έχουν εκτεθεί, η εν λόγω κουζίνα, αποτελεί και έναν επιπλέον άσσο για τον Ελληνικό τουρισμό. Ο οποίος θα κάνει πολύ καλά να διαγράψει εκείνο το αμυντικό «μένουμε Ελλάδα» {6}. Να το κάνει «Ελάτε Ελλάδα». Και μεταξύ των άλλων πολιτισμών που έχει να επιδείξει, να προβάλλει και τους εξ αυτών γαστρονομικούς.

Οι ίδιοι μπορούν να εξαχθούν μέσω της διπλωματικής οδού στις χιλιάδες των Ελληνικών εστιατορίων, σε ολη τη γη. Μια υπόθεση που έπρεπε να αποτελεί έναν από τους πρώτους θεματικούς θεσμούς, τόσο της διοίκησης όσο της αυτοδιοίκησης. Εν τούτοις όμως λάμπει δια της απουσίας του. Καλά που είναι η υψηλή γευστική αίσθηση και παιδεία των Ελλήνων πολιτών. Αλλιώς με το ανοχύρωτο στις όποιες εισβολές, αυτό κράτος, θα είμασταν, πέραν των άλλων, και γαστρονομική αποικία.

Όμως οι πρόσφατες πλημμύρες απέδειξαν και κάτι άλλο. Εκτός από ανοχύρωτες πόλεις υπάρχουν και ανοχύρωτοι νομοί. Και όμως η παραποτάμια περιοχή του Έβρου μπορούσε να αποτελέσει μια προστατευμένη εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης περιοχή. Ένα ανάχωμα όχι μόνο χωμάτινο που θα σπάσει ή θα το σπάσουν για να το μεταδώσει η τηλεόραση αλλά και αναπτυξιακό, και ένα σωρό άλλα.

Δυστυχώς οι προτάσεις για τον αγροτικό και κτηνοτροφικό παράδεισο, έμειναν στα παγκόσμια συνέδρια των Θρακών ή το πολύ να επαναλήφθηκαν στη συνεδρίαση της επιτροπής εξωτερικών και άμυνας της Ελληνικής Βουλής {7}, στο Διδυμότειχο. Και όμως ήταν και εξακολουθούν να είναι η πιο μεγάλη επένδυση του Νομού.

Δεν είναι διαφορετικά τα πράγματα με τις επενδύσεις των υποδομών. Πρώτο έργο είναι ο σιδηροδρομικός άξονας Νο XI {8} ο οποίος μπορούσε να μας ξαναπάει στα χρόνια της Orient express με το Πύθιο σε ρόλους ενός νέου σιδηροδρομικού κέντρου στο οποίο θα διασταυρώνονται οι τρεις κλάδοι της διπλής σιδηροδρομικής σύνδεσης με τις ισάριθμες πρωτεύουσες της τριχοτομημένης σήμερα Θράκης. Φιλιππούπολη, Κωνσταντινούπολη, Αλεξανδρούπολη.

Χρήστος Κηπουρός

Αντί να είναι ο πρώτος τόπος τον οποίο πλημμυρίζει ο Έβρος, να πλημμυρίζει από τα δεκάδες καθημερινά δρομολόγια. Δεν νομίζω ότι τιμά καμιά πολιτεία η σημερινή πατημένη από το νερό σιδηροδρομική γραμμή {8}. Ούτε το ότι η επικοινωνία κατά μήκος του Νομού, συνιστά συνδυασμένη μεταφορά.

Με εκείνο όμως που ο Νομός, μπορεί να αναδειχθεί σε ανταγωνιστική επιχείρηση είναι το μειωμένο ενεργειακό κόστος. Όχι βέβαια όπως πάει να γίνει στα πλαίσια των λεγόμενων μέτρων οικοδόμησης εμπιστοσύνης με την Τουρκία όπου η Ελλάδα την αναγόρευσε σε εθνικό προμηθευτή της ενώ η ίδια γίνεται ενεργειακό υποπόδιο και υποχείριο, και πολλά άλλα υπό.

Μπορούσαμε να προμηθευτούμε κατά πολύ φτηνότερο μέσα από μια παράλληλη προς τη νέα σιδηροδρομική γραμμή αρτηρία φυσικού αερίου {9}. Από την προέκταση αγωγού που ήδη λόγω του blue stream, πρόκειται να σταματήσει να τροφοδοτεί την Τουρκία. Μιλώ για τον Ρωσικό αγωγό που βρίσκεται λίγα μόλις χιλιόμετρα πιο πάνω από το Ορμένιο, πριν στρίψει για την Ανατολική Θράκη. Αυτός χρειαζόνταν να επεκταθεί από το Τρίγωνο ως την Αλεξανδρούπολη.

Ένα επεξεργασμένο αναπτυξιακό σχέδιο δεν χρειάζεται να καταπιαστεί με εκατό πράγματα. Αρκούν δυο τρία. Τα βασικά. Τα υπόλοιπα έρχονται από μόνα τους. Θα τα φέρουν τα ίδια αναπτυξιακά υποκείμενα. Οι άνθρωποι, οι πολίτες. Δεν εξυπηρετούν οι άσκοπες το λιγότερο σπατάλες και οι βαρύνουσες εξαγγελίες, για το τάδε έτος με τον τάδε πληθυσμό.

Γιατί σύντομα θα διαψευσθούν και καμιά προπαγάνδα τότε δεν θα είναι ικανή να κάνει κάτι. Το παράδειγμα με την Εγνατία οδό διδάσκει. Περισσότερο μεν τους τέως που δήθεν θα την τελείωναν το 2000, όσο όμως και τους νυν που τάχα και αυτοί θα την ολοκληρώσουν μέσα στα επόμενα δυο τρία χρόνια.

Αυτό διδάσκει η ιστορία. Ότι οι περιφέρειες, με πρώτες τις πλέον απομακρυσμένες από το κέντρο, αποτελούν ζωντανά δείγματα της μεν ή της δε παταγώδους πολιτικής αποτυχίας. Φαίνεται άλλωστε στους αναπτυξιακούς δείκτες. Είναι μεγάλη κοροϊδία να λένε ότι τώρα θα γίνουν μελέτες για την προστασία π.χ. από τις πλημμύρες του Έβρου. Δεν λέω να γίνει Κηφισός. Όχι όμως και κάθε τρεις και μια, Βόλγας {7}.

Θεσμική πολιτική είναι κάθε περιφέρεια να έχει δικό της ταμείο και να απλώνει τα πόδια της μέχρι εκεί που φτάνει το πάπλωμα. Δεν είναι τα ανεβοκατεβάσματα των εξ Αθηνών για να τους δουν ότι ενδιαφέρθηκαν και να δείξουν ότι κάτι κάνουν ενώ στην ουσία αυτό που κάνουν είναι να συμμορφώνονται προς την αρχή: «τηλεοπτικότητας τηλεοπτικότητας, τα πάντα τηλεοπτικότητας».

Κραυγαλέο παράδειγμα, η πολυήμερη κατασκήνωση των τηλεοπτικών συνεργείων στα Λάβαρα. Όπως κάνουν έξω από τα νοσοκομεία της πρωτεύουσας, όταν επώνυμοι ηθοποιοί ή άλλοι έχουν περιπέτεια με την υγεία τους. Όμως και εκεί ακόμη υπάρχουν

Χρήστος Κηπουρός

αξιοπρεπείς στάσεις, που φυσικά και δεν τις συναντά κανείς στη λεγόμενη πολιτική. Την οποία η αγορά, βρίσκει και περιποιείται. Δεν τη σέρνει από τη μύτη, τυχαία.

Ειδικά όμως με τον Έβρο υπάρχει και μια άλλη διάσταση. Μια ψεύτικη ανάδειξη των προβλημάτων του. Όλα γίνονται προς το θεαθήναι. Δεν διαθέτουν αντίκρισμα. Το πολύ πολύ οι εκτός έδρας τηλεοπτικές αυτές εξορμήσεις, να διευκολύνουν την Αθηναϊκή μητρόπολη στους δικούς της αναπτυξιακούς σχεδιασμούς. Η οποία όμως, άλλη μια φορά, δεν θα κάνει απολύτως τίποτα.

Γιατί όσο και ευνοϊκή να είναι η ευρύτερη γεωοικονομία και να κλείνει το μάτι της στη χώρα, προσκαλώντας την να πετάξει προς το μέρος της, δεν αρκεί. Χρειάζεται μια πολιτική που να μπορεί, όπως γίνεται στην υπόλοιπη Ευρώπη, να ανταποκριθεί στο πι και φι. Όχι να είναι καθηλωμένη, όπως η Ελληνική, στο σκέτο πι. Στην επί δεκαετίες περπατούρα, αν όχι στο ομώνυμο και μόνιμο αναπηρικό της.

Κάτι που θα αναπαράγεται όσο η Ελλάδα των ισόβιων καριεριστών και των όποιων περιφερειακών της υφισταμένων βιολιών δεν δώσει ή δεν της πάρει τη θέση, η χώρα και επόμενα η περιφέρεια των ιδεών και της πράξης. Μια νέα πολιτική περιφέρεια. Η οποία όση ισοτιμία διεκδικεί και εξασφαλίζει από την πρωτεύουσα άλλη τόση θα διαχέει προς τις ενδεείς και μειονεκτούσες περιοχές της. Όπως βέβαια κάτι ανάλογο θα αναλάβει για την αντιμετώπιση των όπου Ελλάδας δυσανεξιών, η διαπεριφερειακή αλληλεγγύη.

Χρειάζεται γι αυτό η συνδρομή καινούργιων Δημοκρατικών θεσμών. Αν η μια όψη ενός από αυτούς, είναι οι αιρετές περιφέρειες, που όντως όπου και αν εφαρμόστηκαν προσέθεσαν όχι ευκαταφρόνητες αξίες στις Δημοκρατίες, η άλλη είναι η ίδια η Τέταρτη Ελληνική Δημοκρατία {10}.

Ό,τι είχε να δώσει η Τρίτη, η μεταπολιτευτική, τα έδωσε. Τώρα πλέον το κόστος συντήρησής της είναι υψηλότατο. Ζημιά κάνει παρά καλό. Δεν υπάρχει άλλωστε κανένα ζωτικό όργανο του θεσμικού της σώματος που να μην έχει προσβληθεί και καταβληθεί. Και κυρίως το ζωτικότατο. Η πολιτική. Είναι πια ζήτημα χρόνου να το κατανοήσουν στην Αθήνα.

Δεν έχουν άλλωστε επί της ουσίας να χάσουν κάτι. Σιγά τα κελεπούρια με τους συμβούλους. Τα κυβερνητικά και αντιπολιτευτικά επιτελεία. Τελεία και παύλα. Όπως και η Ευρωπαϊκή Ένωση αντί να κάνει το θεματοφύλακα άλλων και άλλων που την λένε οι μεταλλαγμένοι φίλοι της, θα έκανε καλύτερα να ζητήσει από την Ελλάδα να προχωρήσει στους περιφερειακούς θεσμούς, που άλλωστε υπάρχουν παντού, σε όλο το σώμα της Γηραιάς Ηπείρου.

Αν η λύση που προτείνεται είναι το περιφερειακό κράτος, η άλλη η διαιωνιζόμενη, είναι το κράτος των Μέσων. Των έντυπων όσο ηλεκτρονικών αθηναϊκών αρχών μετά των νέων ατσίδων. Μόνο που αυτό κατά την πρόοδο της ιστορίας, αποδεικνύεται, αν

Χρήστος Κηπουρός

δεν έχει ήδη αποδειχθεί, κράτος παρακρατικό. Τόσο στην κεντροαριστερά του εκδοχή όσο φυσικά, στην κεντροδεξιά

Ποιοι βασικοί μέτοχοι λοιπόν και ποια πράσινα άλογα. Και ποιοι οι λοιποί νυμφίοι εν τω μέσω της αθηναϊκής τηλεοπτικής νυκτός που είδαν φως και είπαν να περάσουν. Αν υπάρχουν νέες πηγές Δημοκρατίας και ανάπτυξης, βρίσκονται στην περιφέρεια. Από την άντληση των δικών τους νερών, και όχι των δικών του -σύντομα άλλωστε αυτά θα επιστρέψουν- μπορεί να προσδοκά σε κάτι ο παραμένων πλημμυρισμένος Έβρος.

Σημειώσεις

{1}, Χρήστος Κηπουρός, Πολύφημος τυρός, εργασία σελ. 63, Θράκη 2004,

As επιτραπεί ειδικά στη σημείωση αυτή να παρατεθεί ένα συμπληρωματικό σχόλιο με ένα τίτλο ο οποίος βέβαια δεν αποτελεί κανένα νεολογισμό αφού υπάρχει ως Θρήκηθεν, στην Ιλιάδα. Άλλοτε {Ραψωδία I, στιχ. 5}, για τους εκ της Θράκης ανέμους, το Βορά και το Ζέφυρο, «Βορέης και Ζέφυρος, τώ τε Θρήκηθεν ἄητον», άλλοτε {στην ίδια Ραψωδία, στιχ. 71 & 72}, για το κρασί της.

Θράκηθεν

Πριν λίγες ημέρες Γάλλοι φιλέλληνες με Έλληνες πανεπιστημιακούς που μετέβησαν στο Παρίσι, απήγγειλαν από κοινού την Ιλιάδα. Για την ανάγνωσή της χρειάστηκε ένα ολόκληρο τριήμερο. Η σημαντική αυτή εκδήλωση τιμά τόσο τους μεν όσο τους δε συντελεστές της. Όμως αν ισχύει, που ισχύει «το τερπνό μετά του ωφελίμου», τότε μπορεί μια επόμενη φορά που σε ανάλογη εκδήλωση θα διαβαστούν Ομηρικά έπη -στην ίδια ή σε άλλη Ευρωπαϊκή πρωτεύουσα ή και εδώ- να γίνει και κάτι άλλο. Σε μπουφέ της ίδιας αίθουσας να εκτεθούν και κάποια από τα αναφερόμενα στα δυο έπη προϊόντα με ιστορική ονομασία προέλευσης. Υπάρχει μάλιστα ένα, ο Μαρωνεΐτης οίνος, ο οποίος μνημονεύεται σε αμφότερα. Συγκεκριμένα:

Στην Ιλιάδα { Ραψωδία I, στιχ. 71 & 72}:

« πλείϊα τοι οἴνου κλισίαι, τὸν νῆες Ἀχαιῶν
ἤ μάτιαι Θρήκηθεν ἐπ' εὐρέα πόντον ἄγουσι»

Μτφ. «Γεμάτες με κρασί είναι οι καλύβες σου που όλη μέρα πλοία Αχαιών περνούν το Πέλαγος και φέρνουν από τη Θράκη».

Χρήστος Κηπουρός

Όσο κυρίως στην Οδύσσεια που ακολούθησε, και που προφανώς γνώριζε περί τίνος πρόκειται ο Ιθακήσιος Βασιλιάς, {Ραψωδία Ι, με τους πιο εγκωμιαστικούς για οίνο, στο Ομηρικό έργο, λόγους. Οι στίχοι 205 & 210 που ακολουθούν είναι ενδεικτικοί} :

«ηδύν ακηράσιον, θείον ποτόν»

Μτφ. «Κρασί γλυκόπιστο άκρατο, αθανάτων»,

«χεύ οδμή δ' ηδεία από κρητήρος οδώδει

θεσπεσίη»

Μτφ. «Από τον κρατήρα ανέβαινε ευωδία

θεσπέσια»,

Άλλη μια φορά καταδεικνύεται πόσο επείγει η παραγωγή σε μεγάλη φυσικά κλίμακα βιολογικών κρασιών από τοπικές ποικιλίες, τα οποία αφ εαυτών διαθέτουν ιστορική ονομασία προέλευσης. Όπως η συγκεκριμένη περίπτωση που παραπέμπει απευθείας στο Μαρωνιέτη οίνο. Και όπως αυτή οφείλουν να γράφουν στις ετικέτες τους τα εν λόγω κρασιά. Όπως τα ίδια ακριβώς ισχύουν για τα βιολογικά τυριά, όπως ο «Πολύφημος τυρός», με βάση πέραν των άλλων, και τα όσα περιλαμβάνονται στους στίχους 165 & 166 της ίδιας Ραψωδίας}:

«ήφύσαμεν Κικόνων. ίερὸν πτολίεθρον ἐλόντες.

Κυκλώπων δ' ἔς γαίαν ἑλεύσσομεν ἔγγυς ἑόντων»,

{2}, ο. π. Εθνικό βιολογικό πάρκο Θράκης, Θράκη 2005,

{3}, ο. π., Αγώνας για τη γεωοικονομική Δημοκρατία, εκδόσεις Γόρδιος, 2002,

{4}, ο. π., ομοίως,

{5}, ο. π. Ο νέος παγκόσμιος πόλεμος της γαστρονομίας. Η μεταλλαγμένη, η μοριακή, η βιολογική, Θράκη 2005, βλ. μηχανές αναζήτησης,

{6} ο. π.

{7} ο. π. Η παρουσία μου στη Βουλή. Η πρόταση του συγγραφέα για τη συνεδρίαση της επιτροπής υποβλήθηκε τέλη του 1996 και υλοποιήθηκε τον Ιούνιο του 1998, χωρίς όμως καμιά συνέχεια. Τόσο από την τότε Κυβέρνηση, όσο από τη Βουλή.

{8}, ο. π. Σημειώσεις Πολιτικής Γεωοικονομίας, βλ. μηχανές αναζήτησης,

{9}, ο. π. ομοίως με την {3} σημείωση,

Χρήστος Κηπουρός

{10}, ο. π. Τέταρτη Δημοκρατία, 36η έκδοση, Θράκη 2004,

{} Διετέλεσε Βουλευτής Έβρου επί δύο τετραετίες {1993-2000},*

Διδυμότειχο 14 Μαρτίου 2005,

Έβρος

Θράκη 2005

Χρήστος Κηπουρός

Φωτογραφίες από τον πλημμυρισμένο Έβρο ποταμό.
Περιοχή Λαβάρων και Μάνδρας,

1 έως 14,

Photo 1,

Photo 2,

Photo 3,

Photo 4,

Photo 5,

Photo 6,

Photo 7,

Photo 8,

Photo 9,

Photo 10,

Photo 11,

Photo 12,

Photo 13,

Photo 14,

Θεσσαλονίκη 2005

Χρήστος Κηπουρός

Φωτογραφίες από τον πλημμυρισμένο Έβρο ποταμό
Περιοχή Λαβάρων και Μάνδρας,

15 έως 23,

Photo 15,

Photo 16,

Photo 17,

Photo 18,

Photo 19,

Photo 20,

Photo 21,

Photo 22,

Photo 23,

Έβρος
Θεσσαλονίκη 2005

Χρήστος Κηπουρός

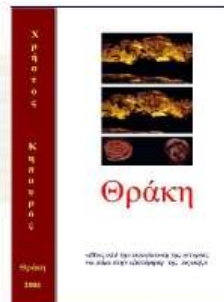
ε-ργασίες και κείμενα του Χρήστου Κηπουρού, έτη 2000-2005,
1. Εθνικά: 1.1 Θράκη, 1.2 Κύπρος, 1.3 Μακεδονία,

{1.1.1, σελ. 32, αρχ. 633 kb}

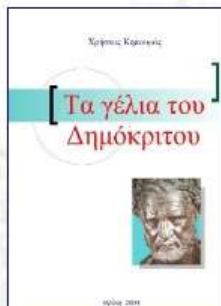
{1.1.2, σελ. 5, αρχ. 200 kb}

{1.1.3, σελ. 163, αρχ. 1.07 mb}

{1.1.4, σελ. 18, αρχ. 720 kb}

{1.1.5, σελ. 10, αρχ. 341 kb}

{1.1.6, σελ. 21, αρχ. 1.07 mb}

{1.1.7, σελ. 64, αρχ. 1.99mb}

{1.1.8, σελ. 6, αρχ. 226 kb}

{1.1.9, σελ. 6, αρχ. 226 kb}

{1.2.1, σελ. 163, αρχ. 2.31 mb}

{1.2.2, σελ. 23, αρχ. 823 kb}

{1.3.1, σελ. 13, αρχ. 1.86mb}

Θρακική 2005

2. Τέταρτη Δημοκρατία

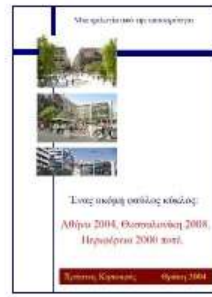
{2.1, σελ. 165, αρχ. 2.07 mb},

{2.1.1, σελ. 16, αρχ. 252 kb},

2.1.2, σελ. 11, αρχ. 351 kb},

{2.1.3, σελ. 9, αρχ. 267 kb},

3. Πολιτική γεωοικονομία

{2.2, σελ. 9, αρχ. 267 kb},

{2.3, σελ. 10, αρχ. 182 kb}

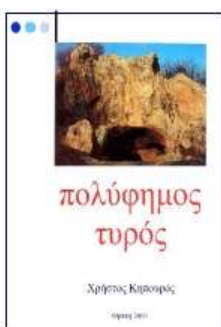

{2.4, σελ. 12, αρχ. 553 kb},

{3.1, σελ. 108, αρχ. 5.68 mb}

4. Βιολογική γαστρονομία

{4.1, σελ. 41, αρχ. 414 kb},

{4.2, σελ. 63, αρχ. 980 kb},

{4.3, σελ. 5, αρχ. 111 kb},

{5.1, σελ. 5, αρχ. 121 kb},

Χρήστος Κηπουρός

Πι

...Χρειάζεται μια πολιτική που να μπορεί, όπως γίνεται στην υπόλοιπη Ευρώπη, να ανταποκριθεί στο πι και φι. Όχι να είναι καθηλωμένη, όπως η Ελληνική, στο σκέτο πι. Στην επί δεκαετίες περπατούρα, αν όχι στο ομώνυμο και μόνιμο αναπηρικό της.

Ο Χρήστος Κηπουρός γεννήθηκε στην Κομοτηνή το 1949. Μένει μόνιμα στο Διδυμότειχο. Σπούδασε πολιτικός μηχανικός στη Θεσσαλονίκη. Σύζυγός του είναι η νευρολόγος ψυχίατρος Αλεξάνδρα Τρυφωνίδου. Έχουν δυο παιδιά που σπουδάζουν στο πανεπιστήμιο.

Εκλέχτηκε Βουλευτής Έβρου με το ΠΑ.ΣΟ.Κ. το 1993 καθώς επίσης και το 1996. Απεχώρησε στις 23 Φεβρ. '99, ανεξαρτητοποιούμενος. Στις 13 Μαρτίου του 2000 έλαβε μέρος στην ίδρυση της Δ.Π.Ε.

Ανάμεσα στα έργα προηγούμενων περιόδων είναι: *Δεν θέλουμε η Θράκη να γίνει νέα Κύπρος*, Πενταδάκτυλος, 1989, *Θράκη! Θράκη! Το ένοχο φιλί της Αθήνας*, Ρήσος 1991, *Η Θράκη θέλει αγώνα*, Γόρδιος, 1994. Είναι υπό έκδοση, *Η παρουσία μου στη Βουλή*.

Τα τελευταία έτη ασχολείται με την πολιτική γεωοικονομία. Επίσης το περιφερειακό, τη χωροταξία, τα βιολογικά τρόφιμα, και φυσικά τα εθνικά, όπως και τη Θράκη. Ανάμεσα στα νέα του έργα, εργασίες και κείμενα {2000-2004} είναι: *Αγώνας για τη γεωοικονομική Δημοκρατία*, Γόρδιος, Αθήνα 2002, *Σημειώσεις Πολιτικής Γεωοικονομίας*, Κε.Γε.Με., σε ηλεκτρονική μορφή, Θράκη 2004.

Με τον ίδιο τρόπο εκδόθηκε το βιβλίο του: *Δημοψήφισμα για την Κύπρο, 2004*, καθώς και οι εργασίες: *Κοινόν Ευρωπαίων και Οβάλ μυαλά*, 2004. Επίσης, *Ο καλές του Διδυμοτείχου*, όπως τα κείμενα: *πολύφημος τυρός, τα γέλια του Δημόκριτου*, και τα *Άβδηρα*, 2004. "Οι οιωνοί των Θρακών" που ακολούθησαν αποτελούν τον πρόλογο στη "Θράκη". Είναι το καινούργιο ηλεκτρονικό βιβλίο με μια πρώτη συμπερίληψη των κειμένων που γράφτηκαν κατά την τελευταία εικοσαετία για την περιοχή.

Η πρόσφατη εργασία «Ένας ακόμη φαύλος κύκλος: Αθήνα 2004, Θεσσαλονίκη 2008, Περιφέρεια 2000 ποτέ» αφορά την επικαιρότητα. Όσο για το διαρκές ηλεκτρονικό βιβλίο «Δημοψήφισμα για το περιφερειακό» στο οποίο από την όγδοη έκδοση έχει ανεβεί ως τίτλος: «ΤΕΤΑΡΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ», ολοκληρώθηκε με την τριακοστή έκτη. Πρόσθετες εργασίες είναι η «τριλογία για τη Μακεδονία» που έχει εκδοθεί, αυτοτελώς. Όπως η εργασία: «Μια συνδυασμένη μορφή ανάπτυξης στο Διδυμότειχο: Ο ναός Ιωάννη Βατάτζη». Επίσης η τριλογία: «Η Ευρώπη ως Άρτεμις» και η έκδοση: «Η ηγεμονία της Κύπρου». Το ίδιο η «Βιολογική γαστρονομία» και το κείμενο «Ζήτω η 4η Δημοκρατία». Όπως και οι εργασίες: «Ουσία στην εξουσία», «Συνέδριο 3Α», και η παρούσα: «Θράκηθεν».

Τα έργα που εκδόθηκαν σε ηλεκτρονική μορφή βρίσκονται αναρτημένα σε περιφερειακά και ομογενειακά portals και σελίδες Θρακικών Δήμων, όπως στο Διδυμότειχο και στη Μαρώνεια. Επίσης στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο.